

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy evre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczar.
Nyiltér minden sor 10 kr.

Egy pár szó a „színházi-alap”-ról.

Azok előtt, kik valaha városunkban műkedvelői színelőadást rendeztek, mindenesetre ismeretes lesz egyik — több év előtt tartott, — városi közgyűlésünknek azon határozata, hogy az új színházunkban rendezett műkedvelői előadások tisztá jövedelmének fele a „színházi-alap” javára a városi pénztárba szolgáltatandó be.

Előre sietünk kijelenteni, hogy a legtávolabbról sem áll szándékunkban talán ezen most említett határozatnak, — mely alól mindeztideig kivétel nem tétetett, — a „színházi-alap” megalkotását célzó intencióját helyteleníteni, sőt ellenkezőleg! A milyen üdvösnek, éppen olyan szükségesnek is tartjuk egy olyan „színházi-alap”-nak a létrehozását, melynek jövedelméből új színházunk mindég a megkívántandó rendben tartassék, hogy ez által annak felszerelése a korai elromlástól megóvattassanak, sőt még tovább megyünk és azt óhajtánánk, hogy ezen „színházi-alap” legyen minél előbb olyan tekintélyes, összeg, hogy a színházunkban megkívántandó újítások keresztülvitelét, így első sorban avilágításnak és a fűtő szerkezetnek javítását fedezni képes lenne; sőt óhajtánók, hogy ebből idővel a városunkba jövő jó magyar színtársulatoknak segély is lenne nyújtható.

A „színházi-alap” létrehozásának üdvös és szükséges voltát tehát tökéletesen belátjuk mi is, és azt a lehető gyorsan növelni kívánánk. Már ebből a szempontból is, — ha t. i. megtudnánk felekedni a műkedvelői előadásokkal járó, — hogy ugy mondjuk — szellemi haszonról, — igen óhajtánók tartjuk a műkedvelői előadásoknak minél gyakrabban való rendezését.

A mindennapi tapasztalat igazolja azonban, hogy egy-egy műkedvelői színelőadásnak a rendezése, dacára annak, hogy ezek mindég élénk partolásban részesülnek a közönség részéről, a ritkaságok közé tartozik. Ezen körülménynek okát vizsgálva, — nézetünk szerint — és e nézetünk semmiesetre se akar ellentmondást foglalni magában az előbb elmondottakkal szemben, az nem csupán a rendezés elé gördülni szokott akadályoknak tulajdonítható, hanem sok tekintetben a fentemlített városi közgyűlési határozatnak is, melylyel a tisztá jövedelem fele a „színházi-alap” javára fordítandó mindég.

Meggyőződésünk ugyanis, hogy abban az esetben, ha a városi közgyűlés nem tevéen egyik vagy másik jótékony cél között külföldi séget, nem részesítvén egyiket vagy másikat kivételes előnyökben, hanem általánosságban a „színházi-alap” javára történendő levonásból való elengedés által „előnyt nyújtana ott, a hol valamely jótékony célra bizonyos idő alatt nem csupán egy, hanem több műkedvelői előadás rendeztetnék”, ez a műkedvelői előadások számára növesztőleg hatna, mert serkentené azokat, kik valamely jótékony célért tenni és áldozni készek, hogy ne állapodjanak meg egyik előadással, hanem rendezzenek többet, hogy így az illető jótékony célnak minél több hasznot biztosítsanak.

A „színházi-alap” létrehozására vonatkozó fentebb felemlített városi közgyűlési határozatnak oly értelemben való kibővítése, hogy: „ha valamely jótékony célra bizonyos megállapított idő alatt nem kevesebb, mint — mondjuk — öt műkedvelői előadás szándékolatik rendeztetni, a „színházi-alap” javára ezen előadások tisztajövedelmének csak egynegyed része lesz fordítandó”, kétségtelenül szaporítaná a műkedvelői előadások számát. Ezen körülmény pedig éppen olyan előnyös volna a jótékony célokra, melyekre az előadások rendeztetni szoktak, mint magára a „színházi-alap”-ra, mert ki vonná kétségbe, hogy öt egymásután rendezett műkedvelői előadás jövedelmének egy negyedrészét többet tenne ki, mint az oly nagy időközökben rendezett egy-egy előadásnak a „színházi-alap” javára eső tejjevedelme. Ehhez járni azon körülmény is, hogy okunk van hinni, miszerint a szabályzat illetén módosítása inkább ösztönözné a rendezőket a minden felesleges kiadástól való tartózkodásra, mint jelenleg, mikor csak a lehető legnagyobb takarékosággal lehet keresztül vinni, hogy a megfélezt tisztá jövedelem tekintélyesebb összeget képviseljen.

Azon telmeríthető ellenvetésre is van szavunk, hogy az említett közgyűlési határozatnak a fentebbiekben javasolt pótlása talán a gyakorlatban nehezen lenne kivihető, mert nem lehetne könnyen feltalálni a kellő biztosítékot arra nézve, hogy a kérdéses jótékony célra csakugyan nem kevesebb mint öt előadás fog rendeztetni, s hogy így a „színházi-alap” az ebből reá háromható kártól és veszélytől megóva legyen.

Ezen ellenvetésre azt válaszolhatjuk ugyanis, hogy ha műkedvelői előadások rendezésére vállalkozó egyesületek vagy magánosok nem képesek kellő biztosítékot nyújtani azon kárra nézve, mely a „színházi-alap”-ot abból kityolólág érhetné, hogy a kérdéses jótékony célra kevesebb számú előadás rendeztetnék, mint a mennyi az általunk javaslatba hozott általános kedvezményben való részesítésnek feltételét képezi, akkor mondassék ki, hogy a kérdéses előadások összes tisztá jövedelme valamelyik pénzügyintézetünkben legyen elhelyezendő addig, míg a műkedvelői előadások egész sora lejátszatott, s ennek a „színházi-alap” és a jótékony cél közötti felosztása csakis ezután foglalhasson helyet.

Azt hisszük tehát, hogy nem mondunk valótlant, midőn azt állítjuk, hogy ezen általunk tervezett módosításnak keresztülvitelére és pedig ha a szükség úgy hozza magával: a „színházi-alap” igényének biztosítása tekintetéből a most elmondott megszorítással, hatásában nagyon üdvös volna, mert — növelvén a műkedvelői előadások számát — a gyakori szellemi élvezet által kellemesebbé tenné társadalmi életünket, előmozdítaná a jótékony célokra megkívánt anyagi erők növekedését, és végre tetemesen gyarapítaná a „színházi-alap”-ot is, melyet oly okvetlenül szükségesnek tartunk, s melynek a jövőben ezélszerű használatától oly sok jó eredményt, oly sok hasznos újítást remélhetünk.

Ajánljuk az elmondott igénytelen megjegyzést az illetékesek becses figyelmébe!

Dr. Horváth Ödön.

Megyei közgyűlés.

Sárosmegye törvényhatósági bizottságának f. hó 14-én megtartott rendszeres énegyedik közgyűlését méltóságos Mattyasovszky Tamás főispán elnöki megnyitó beszéde nyitá meg, mely szerint kiváló örömeinek ad kifejezést, a megyei bizottság tagjait ez alkalommal is oly szép számmal üdvözölhetni, s biztos zálogul tekintheti azt annak, hogy ezen megye törvényhatóságának bizottsági tagjai részéről már évek óta tapasztalt higgadt, megfontoló jóakaratra ez alkalommal is számíthat. Mielőtt a kitűzött tárgysorozat kezdetét vette volna, a főispán a megyei bizottság becses figyelmét a közelmúltban hazánkban lefolyt ünnepélyekre kívánja irányozni, a melyekben a megyei tisztikar

TÁRCZA.

A nőről és a nő hármassá hívatásáról.

(Folytatás.)

— Milyen az anya?

— Ó kimenekült, mert őt még kimenthették. Ott kővályog, füstölög, gomolyog a fojtó levegő, a lángok csapdosnak, a tűz ropog, pattog, recseg, messzire sűt, messzire éget. Esmélethez jut. Keresi kicsijét, keresi kicsinyke magzatát, nem találja. Nem! Nem lehet!?! Ó veszszen oda, az ő anyyala? — Vissza az izzó pokolba; vissza a halál borzasztó torkába! Inkább ezer halált, sem ezt a kínt! Elégni hagyini őt, a kis anyyalt, életének örömét?! Férje erős karjai tartják vissza; de az sem bír a kétségbeesettel; rokonai, ismerősei fogják le. Az istenért! nem lehet, nem szabad, nem mehet oda be többé senki, hisz azóta már talán régen meghalt, megfűlt a kicsike . . . hiába, hiába! Nem, ő kiszakítja magát erőszakkal s kétségbeesett jajgatással, szétszórt hajakkal . . . feldult ábrázattal rohan a lángok közé s anyyi ereje van még, hogy bár félig megégve, bejut éppen fuldokló kicsikéjéhez s meg egy sikoltás, meg egy velőt hasgató segélykiáltás kicsikéje megmentéséért és vége mindennek . . . Osszezsap feje felett a láng és ő inkább veie hal kicsikéjével, semhogy elhagyja a halálban . . .

Ez az anya.

* * *

— Oly nehéz, oly fojtó a kórház levegője, a ki csak teheti, kerül. Csakis ha kénytelen vele, szorul reá mindenki.

Oh és az a kórházi élet mi borzasztó! Majd

egy nehéz sebesültet hoznak, kinek irtóztató seb tátong testén, fején, hogy elborzad a rémes látványtól még az erősebb idegzetű ember is; — majd egy nehéz, belső kintől gyötört szerencsétlent, a kinek fájdalmas nyögése, kétségbeesett sikoltásai, kiáltásai megrázzák a legerősebb idegzetű ember lelkét is, úgy, hogy összefacsarodik a sziv keblében s éles nyílalás villan át, ciklikázik végig agyán; — majd egy undorító nyavalyában szenvedőt, kire ránézni gyötrelmet, kínos feladat, kit látva egész testi organizmusunk felháborodik, megzavarodik s az undor élmélyítővé teszi körében a levegőt, az agyat nehéz nyomás, a szivet szorulás fogja el, s a ki teheti? fut, hogy ne lássa; — majd egy ragados betegségben szenvedőt, kinek környezete miázmákat lehel, kinek közellette pestis, kihez közelíteni anyyi, mint belépni a halál undok barlangjába, ami anyyi, mint eldobni az életet és odaállani s azt mondani: ime itt vagyok én is, vigyél el engemet is; — ne nézd azt, hogy még ép, fiatal szivem van, a mely még érezni tud; — ne nézd azt, hogy orczámon még az élet rózsái viritanak; ne nézd azt, hogy még előttem egy szép, bűbajos élet kelleméi állanak, — hogy még én az emberi társas (társadalmi) élet örömeit nem élveztem, nem ismerem, nem izleltem, hogy azokat még csak most kívánom megismerni, . . . ne nézd! ne nézd! hanem ragadj meg, szoríts undorító karjaidba és vigyél a pokoli kínok ösvényén át oda, a honnan soha senki még vissza nem jött, — a sötét sir örökké néma, zord olébe . . .

És ki az, a ki mégis képes végig nézni az ártatlan csecsemőnek halálos küzdelmét, keserű néma panaszait, könyvelt szeméit, a fájdalomtól remegő ajkait? — ki az, a ki végig bírja hallgatni a borzasztó kínokat szenvedő férfi átkozódó, istentagadó kifakadásait? — Ki az, a ki képes az élete legszebb korában, élte tavaszán, ifjúi szépsége bü-

bájában, virító ifjúságában a kór által halálosan sebzett ifju leányka nehéz sóhajtásait végig hallgatni, keble kínos hullámzását, szóltan könyeit végig nézni? — Ki az, a ki az aggnak a haláltól való félelme iszonyait végig élni, — iszonyú gyötrelmeit, kétségbeesett fohászait végig szenvedni, magát így sokszoros halálra is elszánni képes?

Ki az, a ki bir azon legnagyobb hősiességre is képesítő akaraterővel, mely tud sokszoros, borzasztó kínok között, midőn egyszer is átok meghalni, — többszörösen, százszor is meghalni, végig őríteni a kínok poharát, átszenvedni a pokol ezer kínjait?

Ki az? . . . A nő, a gyenge, gyenge nő! Kinek mindez ellen csak egyetlen fegyvere van, csak egyetlen ereje — a legyőzhetlen szeretet.

Pedig hát, ha a világ vas ököllel sújtja a férfit, az vissza vágthat, sőt a sors kíméletlen kezét is eltaszthatja magától dacra erejében, vagy könynyelmu önbizalmában; — a harc sebei a férfúra nézve — becsület; semmi néven nevezendő durva, kíméletlen szó össze nem tőri szivét s a legnehezebb munka sem képes elriasztani, megszüntetni munkakedvét; ellenben, ha az ilyen vasököl sújtása a szegény gyöngye és gyöngéd nőt éri, — megtörik alakja; ha az ilyen nyers, kíméletlen szó az ő szivét sebzti, — egy-egy húrja szakad meg érző szivének, egy-egy része hal el szeretettel teljes lelkének — s belső nyugalma, lelkének gyensúlyja megzavartatik s lassú enyészet, lassú halál emészti.

Valóban elmondhatjuk, hogy az élet, az embertársak minden gyöngéden érző nőnek fejére a szenvedés töviskoronáját nyomják s élete csupa lemondás, kínja.

Mert hol van azon nő e világon, a mely egy évet, vagy legalább egy hónapot is átél volna könyek s gyakran igen keserű könyek nélkül?

által igénybe vétetik, alig hiszem, hogy képes lenne ennek is megfelelni. Láttam, hogy telekkönyvi kiigazítások miatt szakértők fáradoznak s azok részére egy új hivatal rendszeresített s azoknak nagy munkájukba kerül a feladott munkának megfelelni, hogy lehet tehát egy már ügyis túlterhelt jegyzőtől követelni, hogy ezen új — szakavatottságtól birni kellő egyéntől követelhető — munkát teljesítse.

Könnyű munkát végezhet egy alföldi jegyző, a kinek egy községe és értelmes bírja van, de sisikusi munka az vidékünkbeli jegyzőre, mert vagy nem teljesíti a hivatalával járó munkát vagy pedig elhanyagolja az új rendelet szerinti kötelezettségét s utóbbi esetben a telekkönyv in status quo maradt!

Ezen szerény nézetemet a körjegyzők vallomása után fejtetem ki s jó lenne arról gondoskodni, hogy egy módus vivendi találjanak, mely ezt a bajt orvosolná.

K. S.

Különfélek.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Makoviczky József eperjesi kir. tszéki joggyakornokot az igazságügyi miniszteriumhoz fogalmazó-gyakornokká nevezte ki.

A megyei igazoló választmányának 1886. évre vonatkozó alakulására elnökül Dobay Sándor, tagokul Beőr Kálmán, Szabó Endre és Szinyei Bertalant nevezte ki a főispán. A megye közönsége részéről pedig meglettek választva Dessewffy Lajos, Kovaliczky Mihály új. Hedry Ernő, Roikovits Sándor és Urbán Antal.

Megeyi tiszti ügyész helyettesül a f. hó 14-én tartott évnegyedes közgyűlés alkalmával dr. Propper Adolf választatott meg.

Választás. A soóvári és friesi választó kerületekben üresedésbe jött bizottsági tagok választására, határnapul f. hó 29-ike fűzetett ki reggeli 8 órától esteli 6 óráig s választási elnökül a soóvári kerületben Kalmár Tivadar, a friesi kerületben pedig Berthóty Béla lettek kiküldve.

Kinevezések. Winkler Adám közigazgatási volt gyakornokot méltóságos Mattyasovszky Tamás főispán tiszteletbeli aljegyzőnek; a kassai vasutak igazgatósága Dobránszky Endrét a helybeli dalegyet buzgó jegyzőjét Liptó-Szt.-Miklósról forgalmi tisztygyakornoknak; a kassai mk. pénzügyigazgatóság Némethi István adóhivatali gyakornokot a nagykaposi mk. adóhivatalhoz VI. oszt. adótitkárként nevezte ki.

Közigazgatási bizottsági tagoknak meglettek választva: Görgey Sándor, Péchy Ferenc, Pulszky Géza, Szinyei Bertalan, Pletényi Endre.

Buda várának a török uralom alól való felszabadulásának emlékére rendezendő kiállításon megyénk is részt fog venni a megyei archivumban lévő tárgyak némelyikével.

Felhívása a vörös-kereszt hölgyeinek. A Balkán félszigeten dúló háború már is sok áldozatot kívánt; köztudomású dolog, hogy ugy Szerbiában mint Bulgáriában kevés az orvos, a harez színhelye teljesen miveletlen, lakatlan hegyekben van, a hol kedvező nyári időben is, kivált nagyobb csapatokra nézve a közlekedés igen nehéz; elképzelhetjük tehát, mennyit szenvedhet ott a szegény katona ma, a midőn a nedves hideg, testét, folyton járja, a hol térdig kell a járhatlan sárban hegyen-

völgyön keresztül gyalogolnia és nehéz felszerelését magával czipelnie és ennyi fáradozás tetőzéséül hét számra meleg ételt nem lát. Ha most még hozzá képzeljük a csatákban megsebesültek kinjait, a kiket étlen szomjan és takaró nélkül a legrosszabb utakon és primitív szerkezetű szekereken szállítanak mértföldekre a rögtönzött kórházba, egész borzalmában előttünk áll azon nyomor, a mely ott a esatateren pusztít. Nem csak egyetlen szabályai, de a mindenkit kötelező emberbaráti kötelesség is parancsolja, hogy mint a legközelebbi vörös-kereszt egyesület e nyomoron iparkodjunk tehetségünk szerint segíteni. Az igazgatóság a maga részéről ugyan iparkodott már a viszonyokhoz képest mindkét harezoló fél sebesülteinek ápolásán kötszerek elküldése által segíteni és legújában egy tábori kórház felállítását Belgrádban szintén kilátásba vette. Korlátolt pénzügyi erőink nem engedik azonban azon tevékenységet kitéjteni, a melyet óhajtanánk; de bizunk fiók-egyleteink ismételve tapasztalt buzgóságában, hogy mindkét működésünkben sikeresen támogatni fognak. Megragyunk győződve, a midőn ezer és ezer vitez harezos életének fentartásáról van szó, a magyar nemzet nagylelkűsége, a mely mindenkor ott, a hol szükség volt, a legkészségesebben segítette, a jelen esetben sem fogja áldozatkészségét megtagadni, ha a t. választmányok a központi választmány képviselőit a népet könyöradományokra fel fogják hívni. Ily tartalmu felhívás intézettel hozzánk Budapestről gr. Zichy Nándorné, özv. gr. Teleki Sándorné s gr. Pejacsevics Lászlóné központi elnökök részéről. A háboru kitérésének kiszámíthatlan esélye, mely ma amott, holnap itt keres magának színtért, a kölcsönösség kötelmét rója a művelt nemzetekre a segélyezésben. S midőn ma mi nyújtunk enyhítő jobbot oda délre, a harez színtérre, jogot és igényt formálunk, hogy beálló esetben más nemzetek jótékony segélyét vehessük. Ilyenkor minden csekély adomány nagy értékű, mert mire leér rendeltetése helyére, a csepből a Duna hatalmas folyóvá lesz. Nem kételkedünk, hogy városunk s megyénk nemesen érző közönsége, egyesek és egyletek szives adományaikkal sietni fognak egynehány sajó sebet megenyhíteni. Ez adományokat kérem hozzám vagy a választmány hölgytagjainhoz mielőbb beküldeni. Eperjes, 1885. decz. 11. Semsey Kornélia, az eperjesi vörös-kereszt-egylet elnöknője. Választm. tagok: Berzevics Bélané, Dessewffy-Hodossy Anna, Horváth-Krajzell Aranka, Kubinyi Albertné, Mandies Edéné, br. Mengersen Agostonné, Nehrer Emma, Propper Emma, Szmoligovics Szilárdné, Sztankay Irma, Tahy Mihályné.

Közmunka. Harmány községnek megengedte a közig. bizottság, hogy az 1886. évi közmunka tartalékját a templom kijavítására fordítsa. Következő községek közmunkájának fele az 1886. évre következő évekig engedtetett el. Boroszló közmunkája a boroszló-bogdányi ut helyreállítására; Bajor községnek iskolaépítésre; Lapispatak, Vargony, Bogdány, Lemes, Berettó, Senyék, N.-Ladna, K.-Ladna, Ó-Kursin, Kőszeg, Terebő községeknek vízvezetési utakra; Laacson községnek lelkészlak-építésre. Továbbá elrendelte, hogy a Kezzer-Peklén-Ránki utvonalt mint másodrangú megyei ut kiépítéssek, s utasított a mérnöki hivatal, hogy a jelzési munkálatokat az utialap terhére foganatosítsa.

Tanköteles gyermekek összeírása. A megyei szolgabírák és polgármesterek utasítottak,

hogy az 1886. évi tanköteles gyermekeket mielőbb írják össze. Pedig még az 1885.6-ik tanévre sincsenek mindenütt a gyermekek összeírva. Az illető járások szbirói fel is vannak hívva, hogy az összeírásokat még e hó végéig multhatlanul teljesítsék be.

Sárosmegyei ipartanács. A megye területén alkotandó ipartanácsba, titkos szavazás után, a megyei közig. bizottság által szótöbbséggel megválasztottak és pedig rendes tagokul: Kősch Frigyes és Kazinczy Manó, póttagokul Podhrazski János és Schröpfer Antal; ugyanebbe a tanácsba a kassai iparkamara következő tagokat választá. Rendes tagul Bielek Lászlót és Gallotsik Vilmost, póttagul: Stancel Bélat és Haltenberger Rezsőt. Az ipartanács elnöke a megyei alispán.

Közegészségügyünk. Gyógykezeltetett a hivatalos városi és járási orvosok által a múlt hóban összesen 407 járó és 344 fekvő beteg, azaz 751 egyén. Ez nagyon magas beteg forgalom.

Hány leány és fiu marad? Múlt hóban született Eperjesen, élve 15 fiu és 15 leány, meghalt 15 fiu és 13 leány; Bártfán született 6 fiu és 14 leány, meghalt 9 fiu és 8 nő; Kis-Szebenben született 1 fiu, 5 nő, meghalt 8 fiu és 5 nőnemű, született a 3 városban összesen 22 fiu és 34 nőnemű, meghalt 32 fiu és 26 nőnemű. A fiuk fellelte kis számban s a nők nagy számban születtek, de még nagyobb a baj, hogy aránylag nagyobb a halálozás a fi-mint a nőneműnél. Minden született leányra csak $\frac{9}{10}$ férfi jut!

A Kuhinka-féle üvegyárat s a hozzátartozó ingatlanságok felerészét az e hó 2-án Uj-Antalvölgyön megtartott nyilvános árverésen 60 ezer frtért Kuhinka Géza kiskoru gyermekei részére vásárolták meg.

Bérleti-jegyek a magyar államvasutaknál. A bérleti-jegyek kiadására nézve a m. kir. államvasutakon jelenleg fennálló csoportosítható rendszer az 1886. évre is fenntartatik. Ezen rendszer a bérleti-jegyek összeállítása tekintetében a lehető legnagyobb szabadságot enged, a mennyiben e szerint I. és II. oszt. gyorsvonat használatára is jogosító bérleti-jegyek tetszés szerinti vonalakra állíthatók össze, megjegyezvén, hogy a menetárat aránylag annál olesőbbak, minél nagyobb távolságra a jegy szól. A bérleti jegyek a közönség kényelme szempontjából kizárólag a m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodájában (Budapest, Mária-Valéria utca, Hungária-szálló), még pedig f. é. december hó 15-től kezdve fognak kiadni. A bérleti menetjegyek árai és az azokra vonatkozó határozományok a m. kir. államvasutak személydíjszabásához tartozó V. pótlékban foglaltatnak, melynek egyes példányai említett irodában díjmentesen kaphatók, hol bármintemű felvilágosítás a legnagyobb készséggel megadatik.

Jogász-bál. A kassai kir. jogakadémia polgárai által segélyegyletük és olvasókörük javára 1886. évi január hó 7-én a Schalkház szálloda nagytermében jogász-bált rendez. A bálbizottság: Molnár Béla b. b. elnök, Kornis Geza b. b. pénztárnok, Münster Tivadar b. b. ellenőr, Kelez Gyula b. b. jegyző, Baross Dezső, Bárczay László, Comáromi István, Demeter Ernő, Duschek József, Feledy Ferenc, Hedry Albert, Kéler Gyula, Mailáth István, Máriássy Gyula, Rajner Béla, Soltész István, Szabó Béla, Szent-Iványi Károly, Tomka József, Zelenka Lajos, b. b. tagok. Személyjegy 2 frt, családjegy 3 személyre 5 frt, karzati ülőhely 2

törvénye. Ez az ő nagyságának is forrása, de szenvedéseinek is oka.

Ó a részvét kinjait szenvedti.

A gondviselés a nőt — a könyök felszárítására az inség és nyomor enyhítésére rendelte; — szemei tekintete a gyöngédség, a szelidség s a meleg részvét kifejezésével bírnak; hangja rokonszenvesen lágy, — szívet, lelket megnyerő.

Nagyszerű eszmékért, hazáért és nemzetért életét feláldozni, — magasztos gondolat, — s a lelkesülés hevében, a társak hasonló lelkesülésének hatása alatt, nem egy férfi emelkedik e nagyságig s a világ bámulva csodálja a hősoket.

De ennél sokkal nagyszerűbb és magasztosabb, távol a világtól, titkon — mindennap ugyanazon kifogyhatatlan gyöngédséggel és szigoru kötelességtudással fáradozhatlanul és zugolódás nélkül mindennap ugyanazon kifogyhatatlan szeretettel életét áldozni fel az emberiségért, hazáért, nemzetért.

Ez valódi vértanuság! — Pedig ez azon vértanuság, melyet gyöngéd nők tanusítanak a szenvedő emberiség javáért, naponként!

Ha a világ azon hadvezérnek, a ki véren, drága véren, annyi meg annyi ezer ember holt-tetemén keresztül, elpusztult városok romjain és leégett falvak üszkein, nyomorba taszított családok keservének árán jutott el a győzelemhez, — babéroskoszorút tesz homlokára, — mily koszorút, milyen megtiszteltetést érdemelnek azon nők az államtól, a nemzetől, melyek nem oltanak ki életet, nem dőlnek fel senkinek boldog otthonát, hanem gyógyítva, ápolva vigasztalva és erősítve a halál karjai közül ragadják ki annyi, de annyi ezernek életét, adják vissza annyi, de annyi ezer családnak boldogságát, nyugalmát, legdrágább kincseit!?! . . .

* * *

— A nő a szegényeknek is nemtóje.

A ki sohasem ette könnyvel kenyerét, az nem tudja mi a szegénység.

— Egy élőkélő nő egy hideg téli napon templomba ment. Olyan nagy hideg volt, hogy e hölgy a legkötünőbb, legmelegebb prémes ruhákban, bélelt cipőkben, bundában is össze-vissza fagyott s egész megdermedve tért vissza palotájába.

A mint a kocsiról leszállott, az előszobában inasát szólítja s azt a parancsot adta neki, hogy X. és Y. családnak fűtőfát s kösznet küldessen oda ki a külvárosba, nehogy a szegények megfagyjanak, a fagytól tönkremenjenek.

Azután felsietett a lépcsőkn, gondosan fűtött kényelmes szobájába ment s kényelmes kerevetén pompás friss kávéját szüresölgette.

Egy jó óra múlva jön az inas és jelenti, hogy a parancsot teljesítette, — a fűtőfát, kösznet az istenadta didergőknek át- és kiszolgáltatta.

— Jó, jó! — felelé a nő. — Még sincs olyan hideg, mint eleintén gondolám; sőt talán ma hideg sincs!

Jól fűtött teremben, gazdagon megrakott asztalnál könnyű sok szép szót mondani a szegénységről s a nyomorról. De a ki a város szélén lakó szegények nyomorult viskóiba nyit, és a ki a gözös, búzós, alacsony szobákba, ama pinczelakásokba nyit, hol a nedvesség folyik a zölden csillogó falakról s hol a hideg, zord időben, hóviharban a szél beúg a rosszul záródó ablakokon, — az elnémul. A ki reátekint az éhségtől kiaszott, sápadt arcokra, — belétekint a kétségbeeséstől merev, fénylő szemekbe, — a ki a kenyerért kiáltó kicsiny gyermekek kétségbeesését látja, keserves nyöszörgését és a tehetetlen öregek éhségtől fáradt nyögését hallja, — annak többé nem csak frázis, szép szó kél ajkán, hanem megnevezhetlen, kimondhatlan fájdalmat, nyomást érez szívében, mely szívet

marezangolja, összetöri, összezúzza és könyeket idéz fel szeméibe.

Es azon szegények, a kik rongyokban, félmeztelen, éhesen, kiaszva ajtónk elé állanak, ajtónk előtt dideregnek, — még nem a legszegényebbek.

Fájdalom, — de való, hogy a voltaképeni szegények titkon, látatlan, észrevétlenül szenvednek, mert a koldulás szégyene visszatartja őket — test- és lélekölő viskókban, rejtekekben. Azon rejtett helyeken, melyekben azon szegénység lakik, melynek keletkezéséről nincsen fogalmunk, melynek eredetét meg nem foghatjuk és melynek vége beláthatlan.

Ezen szegényekre nézve a nő — a segély anygala, a vigasz anygala, mert neki ezen hivatáshoz három kitünő tulajdonsága van: a gyöngéd érzet, tapintat és önfeláldozás. A pénzzel, melyet egy szegénynek adunk, még nem tettünk meg mindent; mert a pénznek nincs szeme, hangja, szíve! A szegény nyomorgó nép pedig szemé t vár, olyan szemet, a mely meleg részvéttel tekintvén éhségtől sápadt arcába; lágyan zengő hangot, mely rokonszenves, kedves eszégszélvel a valódi részvétérzetnek kifejezésével enyhítsen; — s z i v e t, a mely vele érez, a mely a hang rezgésében mintegy jelezzé, mondja: szerettek, el nem hagylak, bizzál Istenben és dolgozzál, még jobb napok is fognak jönni!

A szeretet, a mely önmagát feledti, hogy segíthessen; a gazdagság, a mely részvétérzetből nélkülöz, — ez jellemzi a nőt, a mely lemondván a kényelemről, magára veszi a szegények, betegek, elhagyottak, szerencsétlenek gondozását, hogy szolgáljon vele az emberi társadalomnak. (Pedezzani-Weber: „Die moderne Cultur und die Frauen.“ Leipzig 1884.)

* * *
(Vége köv.)

frt. Jegyek válthatók ezen meghívó előmutatása mellett január hó 5-től kezdve d. e. 10—1. d. u. 3—5 óra között a Schalkház szállodában a rendezőség irodájában és a bál estéjén a pénztárnál. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 9 órákor.

Leányegylet. Mint már mult számunkban jeleztük, az eperjesi evang. leányegylet, mely bár szűk körben és szerény eszközökkel, de áldásosan néhány évi félbeszakítással már 25 év óta működik, jelenleg főképpen a helybeli evang. felsőbb leányiskola emelésének ügyét karolta fel, s ennek anyagi támogatása céljából 1886. évi január 2-án nagy művelzetet ígérő hangversenyt rendez, melynek ma már összeállított műsorát is ide iktathatjuk: I. szakasz. 1. „Saltarella”, Dreischock; előadja zongorán Ludmann Paula urhölgy. 2. a) „Vorrei morire”, melodia, Paolo Posti. b) „Es blinkt der Thau”, dal, Rubinstein. c) Aria „Ilka” című operából. Doppler, éneklő Wittenberger-Breier Ottilia uró. 3. a) „Adagio”, Spohr L. IX. concertjéből op. 55. b) „Zigeunerweisen”, Sarasate, hegedűn előadja Pöschl Gusztáv ur. II. szakasz. 4. „Tell nyitány”, Rossini, előadják zongorán Dessewffy Helén és Tutko Jeny urhölgyek. 5. „La serenata” (az anygálok dala), Braga G., hegedű és zongorakísérettel éneklő Wittenberger-Breier Ottilia uró. 6. „Rákóczy-induló”, Liszt, két zongorán előadják Neudecker-Nehrer Jenny, Tutko Eugénia, Horváth-Krajzell Aranka és Kuzmik Margit urhölgyek. 7. a) „Aria” Berliottól; b) „Magyar népdalok”, éneklő Wittenberger-Breier Ottilia uró. A hangversenyt táncmulatság követendi. Mint értesülünk, a lady patronesse tisztjét az estére Palugyay Gusztávné ó nagysága kegyeskedett elvállalni. A leányegylet furáságot nem kimélve, mindent elkövet, hogy a nagyrabecsült közönségnek valóban élvezetes estét szerezzen, s annak becses pártfogását teljes mérvben kiérdemelve. Nem kételkedünk benne, hogy a t. közönség örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy magának ily művelzetet szerezzen, egyszerűsmind jótékonyt is gyakoroljon, kivált akkor, midőn a jótékony leányegylet e hangverseny által éppen azon tanítványt karolja föl, mely ezelőtt, midőn helyben még más leánynevelő intézet nem létezett, évek hosszú során át, vallás különbség nélkül oly sok kiváló nőt nevelt.

Pályázat. Az 1885—6. tanév kezdetétől következő ösztöndíj állomások jöttek üresedésbe, nevezetesen 1) budai Mária Theresia-féle évi 120 frttal, 2) Váci Mária Theresia-féle évi 120 frttal, 3) Kohári-féle 120 frttal, 4) Gazsi-féle évi 160 frttal, 5) Verbczy-féle évi 120 frttal. Ezekre csak kath. vallású tanulók pályázhatnak. A pályamódványok 1886. évi január hó 20-áig az illető tanintézeti igazgatóságnál nyújtandók be.

A helybeli kir. járásbíróóság már átköltözködött a törvényszéknek a jelenkori izlés követelményének teljesen meg felelően épített új helyiségébe. Egyszermind a törvényszék büntető osztálya f. hó 22-én fogja megtartani új helyiségében az első végvártárgyalást, melyen Palugyay Gusztáv törvényszéki elnök személyesen fog elnökölni.

Az erkölcsnevelő egyesület czélja Irányi Dániel terve szerint: az egyesület székhelye Budapesten van, a vidéken ennek fiókegyletei működnek, alapít ifjúsági önképző egyesületeket, a vallás és erkölcsi élet ápolására, odahat, hogy a közművelődési helyek, színházak, a sajtó terén magasabb erkölcsi szempontok érvényesüljenek. Alakít mértékletességi egyesületeket, s oda működik, hogy a takarékosági eszméket életrevaló intézmények ápolják a legszélesebb körben, működését kiterjeszti a rabsegélyező intézetek alapítására segédmunkások, cseledek jutalmazására, társadalmi uton oda igyekszik hatni, hogy a választási visszaélések, minők az etetés és itatás, a társadalom erkölcsi szilárd alapra helyezésével veszítsék talajukat. Az egyesület kitérte az eljárást, a szöveg útján munkál, igénybe veszi ott, a hol ennek szükségét látja, az egyházi és világi hatóságok, a kormány és a törvényhozás segélyét. Tagjai becsületes férfiak és nők, kik alapító, rendes és pártoló tagok a szerint, a milyen kötelezettséget vállalnak.

Adókövetés. Az 1886. évi adókövetési munkálatok a megye nagyobb részében megindítottak és folyamatban vannak s a kir. adófelügyelő gondot fordít arra, hogy a munkálatok meg ne akadjanak s illetve, hogy a törvényes határidőn belül elkészítsenek.

Megyénk közoktatásügye. E napokban terjeszté fel tanfelügyelőnk a közoktatásügyi miniszteriumhoz megyénk 1884—5. évi népoktatásügyi állapotára vonatkozó jelentését. E kimutatás hivatva lévén megyénk tanügyi helyzetét kitüntetni, közöljük abból az egyes fontosabb részleteket. A kimutatás szerint a községek száma 379, a lakosság 168.013 lélek. Tankötelesek száma 30.144 azaz 18%. Tényleg iskolába járt 26.834 gyermek vagyis 89%. Nem járt iskolába 3310 gyermek. A 379 község közül 240-ben helyben volt iskola, 121 község gyermekei a szomszéd községekbe jártak. 18 községben nem volt se iskola, se iskolázás (?) Az iskolák összes száma 273, ezekből állami 2, községi 3; róm. kath. 119, g. kath. 105, evang. 37, és izraelita 7. A megye területén 1869—1884-ig új iskola szervezetet 10, új iskolaház épült: 65, tanterem: 22. Új tanítói állomás szervezetet: 19. A tanítók összes száma 304. Ezekből képesített 201, nem képesített 103. A ma-

gyar nyelvet birja szóban és írásban 179, csak szóban 21, keveset vagy semmit 104! Az összes népoktatásra fordított 69.408 frt. Az elősorolt adatokból láthatni, hogy népoktatásunk már eddig is előhaladást mutat ugyan, azonban arra nézve, hogy iskoláink nagyobb része a kor, a törvény és a magyar állameszme igényeinek megfelelő állapotba helyeztessék, jövőre minden tekintetben még sok a teendő.

Figyelmeztetés. Friedmann B. helybeli zálogkölcsön üzletében jövő évi január hó 5-én megtartandó árverésen a lejárt tárgyakat el fogják árvereztetni.

Iparosok berendelése. A helybeli kapitányság f. hó 18-án 77 iparost idézett meg a városházra, a kiknek igazolniok kell, hogy miért nem küldték taonezsaikat november havában az ipariskolába.

Kiutasított. Reichberger Samu kassai lakos e napokban a helybeli pénzügyorség dohány esempéztel miatt letartóztatta s azután illetőségi helyére való eltoloncoltatás végett a rendörségnek átadta, mely által ő Kassára utasított.

Keretetik betégyelölönök alkalmas két egyén, kik az eperjesi vöröskeresztiók-egylet költségén hajlandók volnának Budapesten magukat e czélra kiképeztetni. Jelentkezöknök további felvilágosítást nyujt az egyesület elnöknöje, Semsey Kösch Kornélia.

Amerikából tegnap mintegy 400 kívándorló érkezett vissza s Aboson szállt ki. A visszavérték, kik jobbadán sárosmegebeliek, nagyon panaszkodnak az ottani viszonyok fölött.

Magyar község, magyar lelkész. Abauj-Tornamegye gör. kath. lelkészei egyik ritka tagja a zdobai, a ki ugy tesz, miként érez. Fehér holló is ő e tekintetben s ki is van téve e miatt némely varju károgasának. Az, hogy követve szive sugallatát és a községbeliek azon óhaját, miként gyermekeikből magyarokat akarnak gyurni: az iskolában magyarul tanít, szálka a többi russophil szemében s annyira elmérgesíté az egyházkerület tagjait, hogy f. évi november 17-én, Kassán tartott egyházmegyei gyűlésükben nyilvánosan megtámadták Majoros Mihály zdobai lelkészt s quasi eltiltani akarják eddig tanusított eljárásától, nemesak, hanem szünetlenül üldözik annyira, hogy a beavatkozás is szükségessé vált. Ezek folytán a kassai járás szolgabírójára a helyszínen megjelent s miután arról győződött meg, hogy a község is legforróbban óhajta, miként a gyermekek magyarul taníttassanak, az ügy Abauj-Tornamegye közigazgatási bizottsága elé terjesztetik, mely azt hihetőleg már mai ülésében tárgyalni fogja akként, hogy a püspöknek ez üldözéstről jelentés tétessék, a hazafias lelkésznek működésében segély nyujtassék s az ellenzék hevesvérése egy kissé lehűsséssék.

Színház Kis-Szebenben. Kedden azaz f. hó 15-én adták Szabóné Róza jutalomjátékául „A két árva” című színművet, mondhatni szép számú közönség előtt s annak teljes meglegedésére. A szereplők közt első helyen díeséretet érdemel Csakóné, ki kitünően oldotta meg szerepét, ugy hogy egy nagyobb és szélesebb körben jó hírnévnek örvendő társulatnak is díeséretre válhatnék. A jutalmazott Szabóné Rózánál, ki a Henriette árva szerepét játszta, a tiszta magyaros kiejtése a szépen csengő hangja és különösen a szabatos előadása mind megannyi kelleke az elismerés kiérdemeléséhez. Molnár Vilma szintén igen jól s ügyesen adta elő a vak leány szerepét. Ezen társulatnak ügyes tagjai még: Bódy, Szabó és Krasznay. Legvégül meg kell jegyeznem, hogy a társulat mint több pártfogolást érdemel, mert az eddig tapasztalt közöny csakugyan nem vall a „hű és magyar” Kis-Szebenre. — Nem rándulhatna át a társulat egy-két próba-előadásra — Eperjesre?

Nem mind arany az, mi fénylik. Ha vissza emlékeznünk azon sértetésekre, melyekkel a kassaiak a mi szerény közönségünket illeték Csóka itt létekor, önkénytelenül meg kell ragadni az alkalmat és bebizonyítani, hogy Kassa város közönsége sem oly nagy dobort ver a színészet pártolása érdekében, minőnek azt pingálják, ennek bebizonyítására álljon itt a kassai lapok egyikében közölt czikk: „A közöny, melyet városunk közönsége a magyar színügy iránt tanusit, valóban meglepő, sőt ha veszítük, hogy országosra nagy és üdvös mozgalom indult meg a magyar nyelv terjesztése és művelése szempontjából, majd csak nem botrányos. Kassa város közönsége eddigelé zászlóvivő volt a magyar színügy pártolását illetőleg. — mi az, hogy most egyszerre megcsappant a nagy garra hirdetett hazafiaság? Hová jutottunk Felső-Magyarországi fővárosában? Ki fog róla felelni, ha a kassai színigazgató, a kassai polgárok szégyen szemére kénytelen lesz beadni a kulcsot? Fel, fel, ébredjünk, ez így nem maradhat! Segítsünk valamiképp a dolgon, s ha másképp nem, emeljük fel néhány ezer forinttal a subvenziót, s fizessük adófejeiben, a mit nem akarunk a kassánál fizetni.” Nos! hova szükséges a cordon? Azt Csóka úr megbírálására bizzuk és ha ezen kérdésre lelkiismeretesen megfelel, akkor nem sokára mulattatni fogja a mi szerény városunkat.

Házi ezredünk zenekara, mely művelt közönségünknek önzetlen pártolását, a már oly számtalan élvét nyújtó működésével régen megnyerte, f. hó 16 án d. u. a városi nagy teremben fölötté szép számban összegyűlt közönségnek a ze-

nei tapintat legmagasabb fokával összeállított programmal valóban oly élvezetes mulatságot szerzett, hogy kötelességet vélünk cselekedni kissé a programnak különösen a „Phaeton” Symphonájával bővebben foglalkozni, melynek meseje röviden: Phaeton, Jupiternek fia atyjától engedélyt nyer, hogy napszekerével az égen járhasson, azonban ügyetlen, kezeitől a befogott paripák elvadulnak minek következtében a rendes utról letér és a föld felé közeledik, mire az egész mindenség lángtengerhez hasonlítja. ekkor Jupiter Phaeton, hogy a mindenséget az elmerüléstől megmentse, villámával agyon sújta. A mi a darab előadását illeti, oly elragadó volt, hogy lehetetlen volt, a közönségnek Kohut karmesternek a legnagyobb hálával és elismeréssel nem adózni, ki fáradhatatlan tevékenysége által egy ily nagy számú zenekart oly bravúrral képes dirigálni.

Bártfán „közművelődési egyesület” van alakulóban. Az előértekezlet megtartott s abban számosan résztvettek. Kiküldetett egy többtagu taggyűjtő és egy az alapszabályok tervezetének elkészítésével megbízott bizottság. Mindkettő erősen buzgólkodik s alapos a remény, hogy rövid idő múlva az alakuló közgyűlés is meg fog tartatni. Ez azonban attól függ, hogy mikorra készülend el a két bizottság a rá bízott teendővel. Az egyesület az eperjesi Széchenyi-kör mintájára kisebb keretben szándékolatik megalakíttatni. Az üdvös eszme Dessewffy Aurél és Hammersberg Aladártól ered, a kik Toperczer Albertnél összejöven, evvel egyetemben inszenzirozták az előértekezletet. Örömmel üdvözöljük a bártfaikat e téren. Csak kitartás és az „akarat borostyánt arat.”

Megsemmisített bíró választás. Tolcsemes-Csipkés községben megejtett bíró választást a megyei közgyűlés megsemmisítette, mert a választási aktus alkalmával a törvényben elzárta eljárás nem lett betartva s szolgabíró helyett — körjegyző elnököl s vezette a választást.

Állatsereglet. Mint értesülünk, Wolfinger Adolf állatseregletével városunkban szándékozik teleni, mely czélra a felkúlvárosi Libay-féle házban több helyiséget bérelt ki.

Fejét igazította. Blisman Anna, Kuhar József daróczi lakos arra fel, hogy öt Héthársra fuvaroztassa. Utközben a nő derekasan bepálinkázott s elaludt. A fuvaros látva tehetetlen állapotát, 40 frtot lopott ki a bruszlíjában elrejtett 50 frtból. Az ittas nőnek volt még annyi öntudata, hogy a motozást észrevelte, álmosan kérdőre vonta a fuvarost, hogy mit mivel? Mire az egész nyugodtan azt mondta: „A fejét akarta igazítani, hogy jól aludjék, s azzal tovább hajtott Daróc felé. Csak itt vette észre a nő a pénzühiányt. Gyanuja azonnal a fuvarosra esett, kit le is tartóztattak.

Furfangos gyujtogató. Piszkorá András, berzeviczei lakos, ugyan oda való Rass György ellen boszút forralt. De félve a törvényes következményektől a boszúnak sajtáságos nemét választá, ugy okoskodván, hogy ha tette — azt a véletlennek lehet lesz betudni. Bement Rass György udvarába és pedig közel a kamarához, melyben Rássnak neje lent tört, és ott gyertyát gyujtott, állítólag oly czélból, hogy a nadrágszűjját megkenje. A len a gyertyán meggyuladt, mit a nő észrehevén, idejekorán eloltá. De e furfangos gyujtogató azáltal csak makacsabb lett, ismételt megkísérlé a felgyujtást, s a nő ismételt oltá el a tüzet fogott tárgyakat. A tettes gyujtogatás gyanuja miatt elfogott.

Lopás. T. Raszlaviczán Gasparik Jánost a esendőség azon okból tartóztatta le, mert gyanuja volt, hogy mult hó 20-án Klyussón Cseh András házába ő tört be s nagyobb összegű pénzt lopott el. Tanuk jelenlétében megmozdított s csakugyan találtak nála mintegy 260 frtot s miután nem tudta kimutatni azt, hogy mi módon szerezte e pénzt, a bártfai bíróságához kísérték be.

Tüzeset F. hó 2-án Reménye községben tüzeset fordult elő, még pedig valószínűleg szándékos gyujtás által. A kár annál nagyobb mert mi sem volt biztosítva.

Köröztetik. Hanobik András (Onda) 40 éves alacsony középső koldus, a ki ingadozó és nehézkes járásáról felismerhető — hatóságilag köröztetik, mert gyanusítatik, hogy Bártfán f. é. november 28-án előfordult tüzeset alkalmával leégett házat ő gyujtotta fel.

Lopás. Dulyak Béla Szepesmegye mnyseki származásu csavargó kocsis és tart. tűzér, f. hó 17-én ablakon betört Dzurja István szeszregelő bérlői szolga szobájába s ott 4 frt 50 kr. pénzt, 1 rokkot, 1 beretvát és egy óeska órát lopott; — a mint este a rendőség által kézre keritetett, már csak az óra és katonakönyve találatott nála. — A kir. ügyészségnek átadatott.

A ferbli. Daczára, hogy a kir. kuria II. büntetőtanácsa kimondta itéletileg, hogy a ferbli nem hazárdjáték, Sárkány József IV—X. ker. aljárásbíró Kaléko Raimund akácza-utezai kávést és a helyiségben ferblizó egyéneket elítélte. A vádlottak felebbezték. A kir. ügyészség értesítettvén az ügyről, szintén felebbezést jelentett be, a büntetés szigorítása céljából.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

H I V A T A L O S R O V A T.

5820. T. K. sz.

1187. 1-1

Hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint a m. kir. államkincstár mint végrehajtónak Fialkovszki József végrehajtást szenvedett elleni ügyében 109 frt 54¹/₂ kr. s járuléka behajtása tekintetéből.

- 1) Elárvereztetik az eperjesi 566. sz. tjkbeni 1105. és 1106. h. r. számú ingatlan.
- 2) Kikiáltási ár 720 frt
- 3) Az árverés a kebelbeli telegkönyvi hivatalban 1886. évi február hó 22 délelőtt 10 órákor megtartatik.

- 4) Venni szándékozók kötelesek 72 frtot készpénz-vagy óvadékpapirokban bnatpénzül letenni.
- 5) A vételár egyenlő részletekben és pedig az első részlet egy hó, a második két hó és a harmadik három hónappal a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó mint letéti hivatalba lefizetendő, bnatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.
- 6) A feltételek alulírt hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság Eperjesen, 1885. évi november hó 26-án.

Makoviczky,
jegyző.

Palugyay,
kir. törv. elnök.

7418. sz. 1146,

1 89. 1-

Hirdetmény.

Alólírott városi tanács részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városi tűzifakészletből 120 méteröl jó minőségű bükk-hasábfá házhoz szállítva méterölenként 11 frtjával, s 120 méteröl nyírfa méterölenként 7 frtjával eladó. Utalványok a polgármesteri hivatalnál állíttatnak ki.

Eperjes, sz. kir. város gazd. tanácsa 1885. évi december hó 15-én.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Dr. FOLKMANN J.

1133 első bécsi 6-3

szolga-bizományi-intézete

(alapítva 1862.)

pontosan teljesít mindennemű **bevásárlásokat és eladásokat**, valamint **diskrét természetű magán megbízásokat**. **Levelbeli tudakozódásra azonnali felelet.**

Bécs, Wallnerstrasse No. 6.

Flüssiges Gold und Silber

zum Vergolden u. Ausbessern von Rahmen, Holz-, Metall-, Porzellan- u. Glasgegenständen; zum Versilbern aller Metallgegenstände. Jedermann kann die Vergoldung u. Versilberung mit grösster Leichtigkeit auf jeden Gegenstand auftragen. Preis pr. Flasche fl. 1.— gegen baar (auch in Briefmarken) oder Nachnahme bei **L. Feith jun. in Brünn** (Mähren). 6.3

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**, Wien L. Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma 916 dieser Branche. 9-3

Auskunft und Prospekte umsonst.

DAS BESTE

Gigaretten-Papier

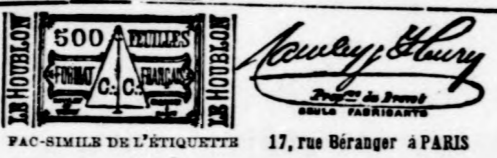
IST DAS ELITE

LE HOUBLON

Französisches Fabrikat von **CAWLEY & HENRY** in PARIS

Vor Nachahmung wird gewarnt!

Dieses Papier wird von den Herren **Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann** Professoren der Chemie an der Wiener Universität bestens empfohlen u. z. wegen seiner ausgezeichneten Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Gesundheit schädlichen Stoffe beigemischt sind. 4-36

107. sz. közgy.

1186. 2-2

Haszonbéri hirdetés.

Bártfa szab. kir. városa a tulajdonát képező **bártfai gyógyfürdőben** a

savanyu-viztöltési jog haszonvételeit

1886. évi január hó 1-től 3. esetleg 6 évre nyilvános árverés útján bérbé bocsátja.

Az árverés **folyó 1885. évi december s 17-én d. e 10 órákor** a városház tanácstermében fog megtartatni.

Kikiáltási ár 1500 forint. Bérleti feltételek a városházán az irodában megtekinthetők.

Bártfán, 1885. decz. 3-án tartott városi közgyűlésből.

Jaschik Ferencz,
jegyző.

Előnyös kereset!

Minden rangu állandó személyek, kik a törvény által megengedett állam- és magán-sorsjegyek részletfizetés melletti eladásával foglalkozni óhajtanak, igen előnyös feltételek mellett felvétetnek; nemi tevékenység esetében

Havonként 100 egész 200 frt kereshető.

Ajándék az eddigi foglalkozás megnevezésével intézendő: **Rudolf Mosse** kez. Bécsben E. szám 1001 alatt. 4-3

Előnyös kereset!

A PALLAS NAPTÁRAI 1886-ra.

- Nagy képes-naptár.** Szerkesztette **Benedek Elek**, 17 iv, ára 1 frt.
 - Dzsentri-naptár,** a **Borsosm. Jankó irástudó**. Ara csak egy nómás floros.
 - Kiállítási emlék-naptár.** Szerkesztette **Gelléri Már.** A trónörökös arcképeivel, számos illusztrációval és a kiállítók névsorával, ára 1 frt.
 - Iparosok naptára.** Szerkesztette **Gelléri Már.** Az összes iparágakra vonatkozó törvények szabályok és egyéb közleményekkel. Ara 50 kr.
 - Képes sport-naptár.** Szerkesztették **Porcsolt Jenő és Kálmán.** A vadászat, lovaglás, kocsi-sport, galamblovesztés, vítorlás, evezés, torna, atlétika, velocipedezés, korcsolyázás, halászat stb. kedvelők számára. Díszesen kötve, ára 1 frt 50 kr.
- Naptárainkat **bérmintec átdalotlan** küldjük. Akik az öt naptárra egyszerre tesznek megrendelést vagy pedig egy naptárból több rendelnek, 30% nyi áruárcsökkentéssel részesülnek. **Megrendelések a PALLAS** irodalmi és nyomdai részvénytársaság könyvkiadóhivatalához intézendők. Budapest, Keesskémény-utca 6. sz.

HOFF JÁNOS malátakivonat egészségi sör mell- és torokbajban szenvedők számára.

12 évi torokbajból kigyógyíttatni

kimondhatatlan szerencse.

(A felgyógyult saját szava)

HOFF JÁNOS urnak,

a maláta-kivonat feltalálója és készítője, Európa legtöbb fejedelmének udv. szállítója stb. Berlin, Neue Wilhelmstrasse 1. sz.

Berlin, 1885. április 12. Marien-strasse 15.

Van szerencsém önnel ezennel tudatni, miszerint az ön Hoff János-féle maláta-söre, nekem 12 évi torok-bajomnál rendkívüli szolgálatokat tett; és utána a legjobban érzem magamat s azt minden szenvedőnek a legmelegebben ajánlhatom.

Tekintetes ur! Bátorodom tekintetességét még egyszer felkérni az ön kitűnő malátakivonatának beteg nóm részére való megküldésére, még pedig ugyanolyan árbán, mint a legutóbbi volt, miután a malátakivonat oly nagy hatással volt, hogy nóm 13 palaezknak elfogyasztása után, legnagyobb örömmre sokkal jobban érzi magát. Ha köszönetemet személyesen fejezhetném ki, nem esnék nehezemre, s legforróbb vágyam volna az emberek legnagyobb jólétét, a szenvedők vigasztát egyszer megláthatni, ki minden betegnek és nyavalyának enyhülést nyújt. Az Isten adjon önnek hosszú és boldog életet valamennyi beteg fentartására. Győr, 1885. július 9.

Petrocseny, 1885. július 17. Felkérem önt, sziveskedjék részemre posta-utánvételt mellett 4 palaezkné koncentrált maláta-kivonatot azonnal megküldeni. — Egyidejűleg örömmel tudatom önrel, miszerint gyomor-bajom az ön kitűnőnek bizonyult Hoff János-féle maláta-kivonata első szállítmányának elhasználata után, igen sokat javult.

Hoff János udv. tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rendek lovagjának. A Hoff János-féle malátakivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udv. szállítója Gyárak Berlinben és Bécsben, Graben Bräunerstrasse 8.

Ezen közlemények világos tanubizonyosságai a valódi Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör, a valódi Hoff János-féle malátakivonat egészségi csokoládé áldásteljes gyógyhatásának a hurutos bántalmaknál, ha a légzési és emésztési szervek beteges állapota van jelen, s hathatós gyógymód kívántatik. Nem hiába szereztek maguknak a Hoff János-féle maláta készítmények 40 évi üzleti fennállásuk alatt 65 legfelsőbb kitüntetést, nem hiába öltöztek azok elterjedése az utóbbi 12 év alatt (18.3-tól 1885-ig) óriási mérvet, s orvosi nyilatkozatok széleslegfőbb császári és királyi kitüntetés érkezett Németországból és Ausztriából.

Jegyzet: Valamennyi hirdett malátakivonatnak, mire ugy a beteg mint az orvos különösen ügyeljen. A valódi Hoff János-féle maláta készítményeknek a védjeggyel kell ellátva lenniök, (A feltaláló Hoff János arcképe és Hoff János aláírása.)

2 forintnyi összegén alul nem küldetik semmi.

1-4

Minden ismét elarusító helyiség, könyomatu szines falragaszszal jogosíttatik fel az ismét eladásra.

Arak:

A valódi Hoff János-féle malátakivonati egészségi sör, 1 palaezkn 60 kr., 11 pal. 6 frt, 11. 1/2 kilo 1 frt 60 kr., 1/4 kilo 90 kr., 1/2 kilo 30 frt, 1/2 kilo maláta-csokoládé I. 2 frt 40 kr., 1/4 1 frt 30 kr., 15 kr. Maláta-kiv. 1 litereske ft 1.12, kisebb 70 kr. Gyermektáplisz 1 frt Egy malátafürdő 80 és 50 kr.

Meghatalmazott elarusítók Eperjesen: **Krivoss Gyula, Holenia L. és Iszepj** gyógyszerészek.

Árverési hirdetemény.

Ezennel közhirre tétetik, miszerint a kakasfalvi magy. kir. erdőgondnokság folyó vágásaiban tövön álló:

- I. vastagságu osztályu 1529 törzs — 500 tömköbméter és
 II. „ „ 859 „ — 1731 „

fenyő épületi fa **folyó évi december hó 28-án** megtartandó tárgyalás alkalmával zárt írásbeli ajánlatok útján, a legtöbbet ígérőnek fog felsőbb jóváhagyás fentartása mellett eladatni.

Versenyezni óhajtok felhivatnak tehát, miszerint kellően felszerelt, 10⁰,-től bánatpénzzel ellátott ajánlataikat a fent kitett napon déli 12 óráig az alólirt erdőhivatalnál — a hol az árverési és szerződési feltételek is bármikor megtekinthetők — benyújtani sziveskedjenek.

Soóvárt, 1885. évi december hó 11-én.

M. kir. erdőhivatal.

Árverési hirdetemény.

Az alólirt magy. kir. erdőhivatal részéről ezennel közhirre tétetik, miszerint az óvizi és szolnoki magy. kir. erdőgondnoksághoz tartozó és a gölniezi fővölgybe hajló erdőségekben az erdőtörvény alapján megállapított vagy megállapítandó üzemtervek szerint évenként az 1886. év január 1-től az 1895. év december végeig letárolás alá kerülő, vágásokban található megközelítőleg 9700 tömköbméter vastag (azaz mellmagasságban 36 centimeter és azon felül) és 14800 tömköbméter vékony (azaz 36 centimeteren alóli) tű- és lomblevelű haszonfa tövön az erdőben **folyó évi december hó 30-ik napján** megtartandó tárgyalás alkalmával zárt írásbeli ajánlatok útján a legtöbbet ígérőnek a felsőbb jóváhagyás fentartása mellett el fog adatni.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, miszerint kellően kiállított és 3500 frt bánatpénzzel felszerelt zárt írásbeli ajánlataikat a tárgyalásra kitűzött napon **délelőtti 12 óráig** az alólirt erdőhivatalnál nyujtsák be, hol a szerződési feltételek is betekintethetők.

Soóvárt, 1885. évi december hó 12-én.

M. kir. erdőhivatal.

HIRDETMÉNY.

A felsőmagyarországi bányapolgárság közgyűlésének f. é. szeptember hó 22-én 92. sz. a. kelt határozata folytán ugyane **bányapolgárság tulajdonát képező** és Sárosmegye **Kis-Szeben** szab. kir. városban fekvő 22. és 23. tjk. számú **lakház kerttel** zárt ajánlati uton eladatik.

Az írásbeli **200 (kétszáz) o. é. forint** bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok, a melyek a benyújtás ideje után eső legközelebbi ülésen a határozvány fenntartása mellett fel fognak bontatni, **1886. évi február hó 1-éig** a bányapolgárság elnökségéhez Iglóra intézendők.

Kelt **Phónixhután**, 1885. évi november hó 30-án

Szőnyey István.